

Jak už jsme referovali, ve středu rozhodovali zastupitelé Třebíče o dalších finančních prostředcích, které město „vrazí“ do revitalizace komunikací v areálu bývalé továrny BOPO. Metodou ukrajování salámu a časové tísně dotlačilo vedení radnice zastupitele k tomu, že pod nátlakem pro nevýhodný projekt většina z nich po dlouhé diskuzi zvedla ruce.

Nejdříve byl zastupitelům předložen návrh na přijetí „danajského daru“, pozemků v areálu BOPO, které město vůbec nepotřebuje. Argumentace Pavla Pacala (Pro Třebíč) byla svérázná. Městu tam už většina pozemků na nádvoří stejně patří, tak se jen zarovnají. Jenomže v tom právě tkví problém. Město bude pozemky udržovat pro soukromé firmy, kterým v areálu patří většina budov. Zastupitel Jaromír Barák (HZNR!) chtěl vědět, co na získaných pozemcích chce město postavit. Od stranického kolegy starosty Pavla Heřmana se mu dostalo absurdní odpovědi, že představení celého projektu je až v dalším bodě jednání. S tím ovšem měla opozice problém. Jak schválit nabytí pozemků, když nevíme na co?

Ani socialistovi Vašíčkovi se postup radních nezamlouval. Postrádá alespoň přibližný rozpočet. Když se mu nedostalo odpovědi, podal protinávrh: nenabýt pozemky do vlastnictví města. Problém vyřešil starosta Heřman s arogancí jemu vlastní, kterou snad lze omluvit jen stařeckou sklerózou. O protinávruh prostě nedal hlasovat! Tím evidentně porušil nejen jednacím řád zastupitelstva, ale i Zákon o obcích, který mu ukládá řídit se jednacím řádem. Následné hlasování o nabytí pozemků je tedy neplatné, i když se pro návrh vyslovilo 19 zastupitelů.

Ve stejném duchu se nesl i další bod – schválení podání žádosti o dotaci EU z Regionálního operačního programu, který přednes místostarosta Pacal. Prezentace vedoucí odboru rozvoje Molákové nebyla připravena, byla chaotická a nepřehledná. Schválně? Těžko říci. Omlouvala to nedostatkem času na přípravu. Na tiskovce města minulý týden zaznělo, že celková investice

do veřejných prostranství bude 30 miliónů a že až 80% zaplatí EU. Moláková tedy kouzlem nechtěného přistihla Pacala při značné „nepřesnosti“. Celková cena bude o třetinu vyšší, EU zaplatí jen nejvýše 70%, město tedy nejméně 11 miliónů.

Zastupitel Vašíček upozornil, že to nejsou zdaleka všechny investice. Bude nutno rekonstruovat kanalizaci a veřejné osvětlení něco spolkně DDM. „Když sečtete všechny položky, bude nás to stát 103 až 110 miliónů,“ tvrdil. Tím vzbudil posměch místostarosty Pacala. „Pane kolego, sčítáte nejen jabka s hruškama, ale ještě se švestkama a třešněma,“ vysmíval se. Vašíček ho však okamžitě vyvedl s omylu, když jednotlivé položky do BOPO sečetl a došel právě k sumě 110 miliónů.

Co bude na nově nabytých pozemcích stát? Zejména parkoviště, která budou využívat především firmy, vlastníci budovy. A také klienti nechtěného budoucího domu dětí. Část budou zelené plochy a část komunikace, které bude město na své náklady soukromníkům uklízet a udržovat.

I přes evidentní nesrovnalosti zastupitelé záměr radnice schválili většinou 20 hlasů. Zajímavé je, že pro předložený paskvil zvedli ruku všichni komunisté, jejich námítky se tedy spíše podobaly předem domluvenému divadýlku. „Nechci být v pozici někoho, kdo nechce do města dostat peníze,“ omlouval jeden z nich své hlasování v kuloárech.

A perlička závěrem Všichni tři zastupitelé Kapucínů (Milan Šťastný, Petr Škarabela a Martin „Bambus“ Svoboda) celou dobu rušili projevy opozice polohlasným vysmíváním se a nemístnými replikami s blahoskolonným přihlížením starosty Heřmana. Vzbuzovali dojem, že snad přišli rovnou z firemního večírku.

František Ryněš